

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quintus. Pientiores scholasticos de mysticis, & rectè sentire, & à
Deo deuotionis solamine dignari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

sunt hæretici, qui de rebus mysticis, & diuinitatis fruitione scripserunt. porrò quam deuotè, Scholasticorum nonnulli, de mysticorum negotio, loquuti fuerint, hic consequenter dicemus,

Pientiores Scholasticos de mysticis, & rectè sentire, & à Deo deuotionis solamine dignari.

ARTICVLVS QVINTVS.

Longè deuotiori animo, vt cum [a præstanti summarum naturarum ordine, ea quæ altiora profundioraque sunt, quam quæ intelligere possunt, reuererentur:] de rebus nostris, sentiunt pientiores viri, quibus cum sacra doctrina, credita sunt eloquia Dei. vndè [patet; inquit, Lessius, non esse b contemnendos scriptores mysticæ Theologiæ, etiamsi ea, quæ ipsi scribunt, nos non experiamur; quia cum multorum sint viri Sanctissimi, & omnibus virtutibus ornatissimi; non facillè putandum, eos decipi: cum omnia quæ passim de suis experientijs scribunt, facillimè fieri, & explicari possint; & alibi, [modum amoris, inquit, c qui impellit ad vnionem, per quandam liquefactionem, & demersionem in abyssum diuinitatis, interdum experiuntur viri Sancti contemplationi dediti; qui etiam vt sensum exprimant, vtuntur subindè quibusdam loquendi formulis, quæ

benignè sunt intelligendæ. vt quod amatorij spiritus in Deum altissimè subleuati, liquecant, & defluant in incognitam caliginem, amittant se ipsos & perdant in abyssu diuinitatis, transeant in esse increatum, ac ideale; in quo fuerunt ab æterno: fiant vna simplex beatitudo, vnum amoris incendium cum Deo. non enim hæc ita accipienda sunt, quasi per amorem, re ipsa, amittant suum esse creatum, & mutantur in diuinitatem; sed alio modo, idque dupliciter. primò quod ista fiant, quantum est ex vi affectus. summus enim amor ad summam nititur vnionem, & si fieri posset ipsum amantem conuerteret in amatum, vt ipse se totum illi perfectissimè impendat, & vniat. Secundo quod ista fiant iuxta sensum, & perceptionem contemplantium, præsertim in hac vita. ita enim amore accenduntur, vt sibi quasi deficere, & liquecere videantur: & ita potenter trahuntur in abyssum diuinitatis, vt in illum veluti demergi, & absorberi videantur, & se ipsos in illa perdant, adeo vt suum esse creatum ibi non sentiant, sed solam Dei essentiam.] pio insuper affectu Crodicus Mystica Scholasticis, præfert, [d si mihi, inquit, optio d daretur, quam citò laboriosam istam nostram innumeris inuolutam quæstionibus, quam in scholis profitemur scientiam, commutarem cum sapida illa notitia, quam simpli.

simplices Eremitæ, deuotæque Virgines habuerunt; eligerem sane hanc, præ illa, etiam acutissima.] piè enim aduerterunt viri docti, non minus Theologiam mysticam, quam aliam quamlibet artem, & suas phrasas, & dicendi formulas, sibi vendicare: & [Catholicè debere accipi]

Et certè, dato quod Scholasticus, alioqui pius, non nisi inferiorem aliquem, aut etiam nullum statum, in mysticis sit assecutus; de superioribus tamen, & supernaturalibus statibus, speculatiuè saltem potest bene-affici; & à Deo deuotionis solamine dignari. nam [ex hoc ipso quod veritas est finis contemplationis, habet rationem boni appetibilis, & amabilis, & delectantis.] vndè & actiones contemplatiuæ non sunt propter alium finem; sed ipsæ sunt finis. idè etiam propter se ipsas sunt diligibiles, nam finis illarum est ipsum e scire.] confirmant hoc ipsum plurima de vltimis, & supernaturalibus statibus, imò de ipsa cœlesti beatitudine, copiosè à diuersis Scholasticis conscripta; in quibus quia sapientia bene vsi, participes quoque amicitia Dei facti sunt; & tum alieno instituto, tum solatio proprio, plurimum contulerunt. Poterit ergò quilibet, cui id bona ordinatio passionum, & virtutum integritas permiserit, pro ingenij sui acumine, de Deo vt primo ente delectabiliter

contemplari; ac cæteris vtcunq; prodesse, eorum quæ didicit communionem: eisque tantò vehementius in se ipso bene-affici, quantò [delectationi f quæ est in considerando, nihil est contrarium.] [in vita enim g contemplatiua, quæ consistit in actu rationis, per se, & essentialiter inuenitur pulchritudo. Vndè sapientia octauo dicitur, de contemplatione sapientia, amator factus sum formæ illius.] ad exercitium verò practicum ordinatè instituendum, & perficiendum plura requiri, ex sequentibus clarum fiet;

Perfectum tamen iudicium de supernaturalibus modis, præquirere scientiam, praxin, & longam experientiam.

ARTICVLVS SEXTVS.

Sicut Scholasticorum, sic & mysticorum quidam, circa diuinæ vnionis communionem, hallucinati sunt; dum in ijs quæ posteritati dederunt, in tantum theoriam, cum praxi inuoluram reliquerunt, vt mysticum exercitium, ad ordinatam praxin, etiam summa diligentia conquisitum, vix erui possit: ve etiam dum Scholastica disciplina minus instructi, vehementiam affectus sequentes, talibus loquendi modis, & verbis vsi fuerunt;

O o quibus

a Vi. fusè Andr. à Iesu Disc. Elucid. 1. p. c. 6. & 7. b Praef. in lib. 3. Harth. c S. Thom. 1. 2. q. 13. a. 3. ad. 1. d S. Thom. 1. 30. contr. Gent. c. 2. e Ibid. c. 25. f Aristot. 1. Topic. g S. Tho. 2. 2. q. 180. a. 2. ad 3.